

ΜΑΣΚΑ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ
2021 • 2022

Π Ε Ρ Ι Ο Δ Ι Κ Η Ε Κ Δ Ο Σ Η Θ Ο Κ

ΤΕΥΧΟΣ 5
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2021

**ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ
2021 – 2022**

ΕΚΔΟΣΗ
ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΚΥΠΡΟΥ

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
Μαρία Ευσταθίου, Κυριακή Αργυρού, Δημήτρης Πήχας

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ
Κυριακή Αργυρού, Δημήτρης Πήχας

ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΩΝ
Δημήτρης Πήχας

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ / ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ
grafish design (Κατερίνα Τσεβά)

ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Τυπογραφείο Πλέτσας | Κάρδαρη

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2021 • 2022
ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΘΟΚ
ΤΕΥΧΟΣ 5 / ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2021

ΜΑΣΚΑ

Περιεχόμενα

05 ΟΡΝΤΙΝΟ

07 EDITORIAL

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

08 *Βασιλιάς Ληρ* του Ουίλλιαμ Σαίξπηρ

10 Τσέζαρις Γκραουζίνις

12 *Φιλουμένα Μαρτουράνο* του Εντουάρντο Ντε Φιλίππο

14 Μαγδαλένα Ζήρα

ΝΕΑ ΣΚΗΝΗ

16 *1984* του Τζορτζ Όργουελ

18 Λέανδρος Ταλιώτης

20 *Machinal* της Σόφι Τρέντγουελ

22 Αύρα Σιδηροπούλου

ΘΕΑΤΡΟ ΑΠΟΘΗΚΕΣ

Δράσεις 2021-2022: «Né@ σε έρημο νησί»

24 Ειρήνη Ανδρέου, Γιάννης Καραούλης, Ελένη Μολέσκη

26 *Τέρας* του Ντάνκαν Μακμίλαν

28 Μαρία Ιόλη Καρολίδου

30 *Θάβοντας τον αδερφό μου στο πεζοδρόμιο*
του Τζακ Θορν

32 Γιάννης Καραούλης

34 Παράλληλες Δράσεις

ΕΚΤΟΣ ΕΔΡΑΣ

38 *Ντα* του Χίου Λέναρντ

40 Μαρία Μανναρίδου-Καρσερά

42 *Μακρυκωσταίοι και Κοντογιώργηδες*
των Αλέκου Σακελλάρου
και Χρήστου Γιαννακόπουλου

44 Παναγιώτης Λάρκου

47 ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Όρντινο

ΘΕΑΤΡΟ ΑΠΟΘΗΚΕΣ

ΔΡΑΣΕΙΣ 2021-2022: «ΝΕ@ ΣΕ ΕΡΗΜΟ ΝΗΣΙ»

Τέρας

του Ντάνκαν Μακμίλαν

Σκηνοθεσία: Μαρία Ιόλη Καρολίδου

8.10.2021 – 28.11.2021

Τετάρτη, Παρασκευή-Σάββατο 20:30, Κυριακή 18:00

Τριήμερο εργαστήριο θεατρικής μάσκας

«Το Τέρας σου»

15.10.2021, 15:00-18:00

16.10.2021, 10:00-13:00

17.10.2021, 10:00-13:00

ΕΚΤΟΣ ΕΔΡΑΣ

Ντα

του Χιου Λέαρντ

Σκηνοθεσία: Μαρία Μανναρίδου-Καρσερά

15.10.2021 – 17.12.2021

Θέατρο ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, και σε περιοδεία

ΠΡΩΤΟΙ ΣΤΑΘΜΟΙ

- Δημοτικό Θέατρο Στροβόλου, 20.10.2021, 20:30
- Δημοτικό Θέατρο Ύψωνα, 22.10.2021, 20:30
- Αίθουσα Γυμνασίου Πεδουλά, 23.10.2021, 18:30
- Αίθουσα Εκδηλώσεων Δήμου Αγίου Αθανασίου, 27.10.2021, 19:30
- Αμφιθέατρο Xenion High School, 29.10.2021, 20:30

34ο ΠΑΓΚΥΠΡΙΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

15.10.2021 – 29.11.2021*

15.10.2021 | Θεατρική Ομάδα ΑΔΩΝΗ Ιδαλίου

Ο Βυσσινόκκοπος του Άντον Τσέχωφ

Θέατρο Πανόραμα, Δάλι, 20:00

17.10.2021 | Τμήμα Ενηλίκων Θεατρικού Εργαστηρίου Ιωάννας Στυλιανού

Οίκος ευγηρίας «Ευτυχισμένη Δύσις» του Μανόλη Κορρέ,

Δημοτικό Θέατρο Πάνω Πολεμιδιών, Λεμεσός, 20:00

20.10.2021 | Θεατρικός Όμιλος Κοντεατών και Φίλων «Τέρψις»

Εχθροί εξ αίματος του Αρκά

«Σπίτι της Κοντέας» (εσωτερική αυλή), 20:00

22.10.2021 | Θεατρική Ομάδα Αντι-Δρώντες

Θεσμοφοριάζουσες του Αριστοφάνη

Δημοτικό Θέατρο Λατσιών, 20:00

24.10.2021 | Θεατρική Πορεία Λεμεσού

Βάρκα στο γιαλό (βασισμένο στο βιβλίο της

Μάρως Θεοδωράκη Βάρκα στο γιαλό – Τα άγνωστα

παιδικά χρόνια του Μίκη Θεοδωράκη)

Θέατρο ΡΙΑΛΤΟ, 20:00

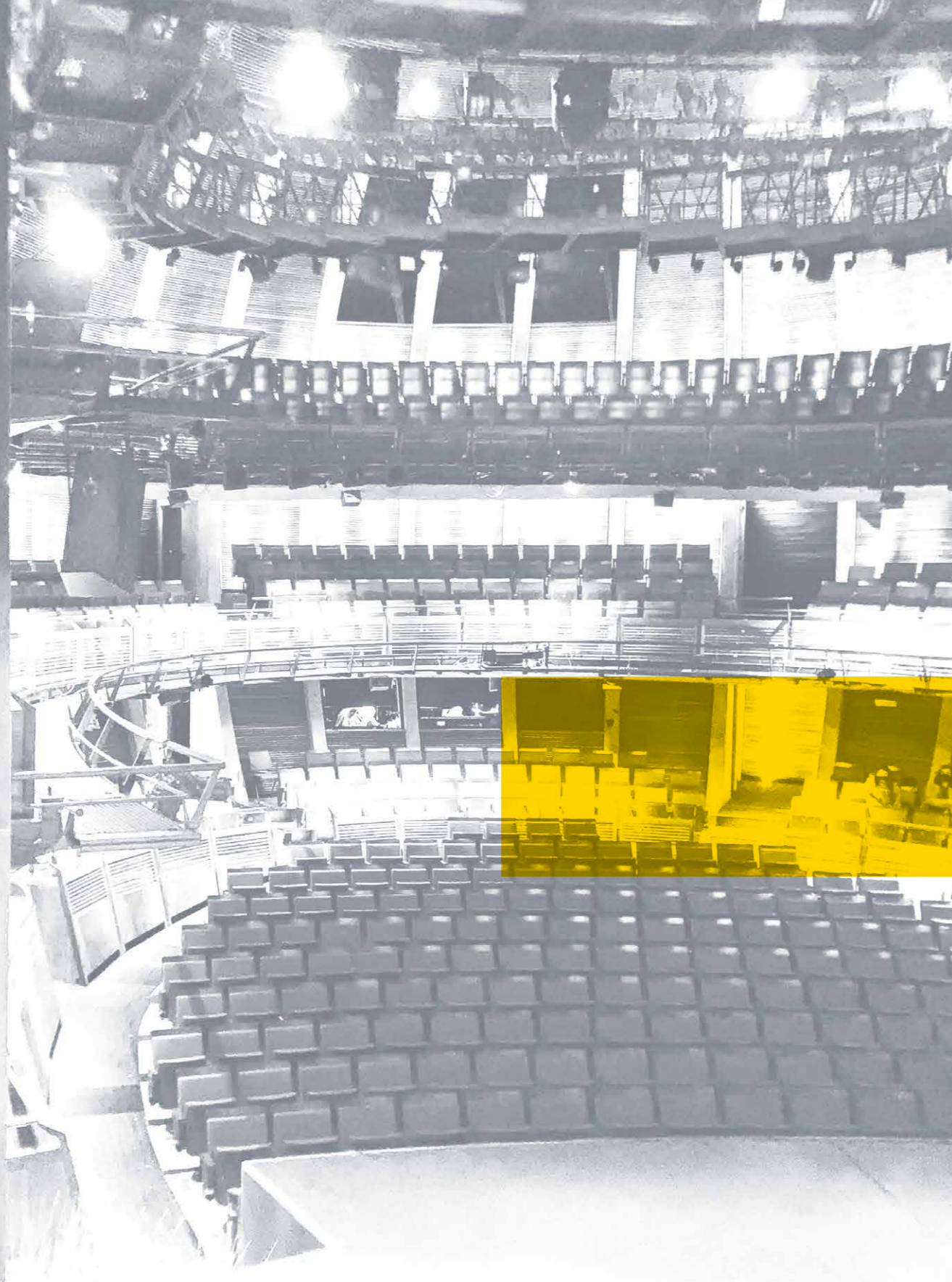
27.10.2021 | Θεατρική Ομάδα «Παράβαση» Λυμπιών

Δεν ακούω, δε βλέπω, δε μιλώ του Γιώργου Θεοδοσιάδη

Πολυχώρος-Κινηματοθέατρο ΑΚΡΟΠΟΛ, 20:00

* Πληροφορίες για τις παραστάσεις του Νοεμβρίου στο επόμενο τεύχος της Μάσκας και στην ιστοσελίδα του ΘΟΚ (www.thoc.org.cy).

Editorial

Με την εκκίνηση της χειμερινής θεατρικής περιόδου, αφιερώνουμε το τεύχος της *Μάσκας* στην παρουσίαση των δραστηριοτήτων του ΘΟΚ για το 2021-2022, δίνοντας το λόγο στους ανθρώπους που έχουν αναλάβει την ευθύνη για την καλλιτεχνική υλοποίησή τους. Όπως θα διαβάσετε, ο ΘΟΚ προγραμματίζει ένα ποικίλο και πολυσυλλεκτικό πρόγραμμα, ευελπιστώντας ότι η θεατρική χρονιά θα κυλήσει σε (πιο) ομαλές ράγες, τουλάχιστον σε σχέση με τις δύο προηγούμενες. Δεν είναι μόνο η αισιοδοξία που μας ενεργοποιεί. Είναι και η γενικότερη θέση του Οργανισμού, που δεν δίστασε, μέσα σε πολύ δύσκολες συνθήκες, να υπερασπιστεί τη συνέχεια της θεατρικής ζωής, έστω κι αν χρειάστηκε να γίνουν τολμηρές επιλογές και αναγκαστικές προσαρμογές. Πιστεύουμε ότι η κοινωνία θα βρει σταδιακά ένα βηματισμό, και οφείλουμε να είμαστε παρόντες, χωρίς καμία έκπτωση στη δική μας προσφορά.

Σημαντικά έργα δομούν το ρεπερτόριο και αξιόλογοι επαγγελματίες καλούνται να το υλοποιήσουν. Παράλληλα, όπως οφείλει να κάνει κάθε κρατικό θέατρο, το ρεπερτόριο πλαισιώνεται από μια σειρά παράλληλων δραστηριοτήτων (εκπαιδευτικά προγράμματα, μετακλήσεις, συζητήσεις με ειδικούς, κινηματογραφικές προβολές), που στοχεύουν στην καλλιέργεια του κοινού και στο άνοιγμα σε όσο το δυνατόν ευρύτερο φάσμα της κοινωνίας. Με μεγάλη χαρά, σας καλούμε να παρακολουθήσετε τις παραστάσεις και τις δράσεις μας, αλλά και να υποστηρίξετε το σύνολο της θεατρικής κοινότητας του τόπου, η οποία υπήρξε μία από τις πιο ευάλωτες ομάδες της πανδημίας.

Το βήμα στους καλλιτέχνες λοιπόν. Εμείς το μόνο που χρειάζεται να θυμηθούμε είναι το λόγο του ποιητή: «Σε αυτό τον κόσμο που ολοένα στενεύει, ο καθένας μας χρειάζεται όλους τους άλλους».

Σάββας Κυριακίδης
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Βασιλιάς Ληρ

του Ουίλλιαμ Σαίξπηρ

Η τρικυμία που
δέρνεται μέσα μου
έχει σκληρύνει
τη σάρκα μου,
μόνο έναν πόνο
μπορεί να νιώσει:
την αχαριστία
των παιδιών μου!

Ένα από τα δημοφιλέστερα δημιουργήματα του ελισαβετιανού δραματουργού, μια ποιητική σύνθεση για τον κατήφορο ενός βασιλιά, ανεβαίνει στην Κεντρική Σκηνή του ΘΟΚ, σε σκηνοθεσία του σημαντικού Λιθουανού σκηνοθέτη Τσέζαρις Γκραουζίνις.

Ο *Βασιλιάς Ληρ* εκθέτει το εύρος και το βάθος της ανθρώπινης εμπειρίας μέσα από ένα απλό οικογενειακό σχήμα. Ένας πατέρας αποφασίζει να μοιράσει το βασίλειό του στις τρεις κόρες του, θέτοντας ως μοναδικό προαπαιτούμενο την αγάπη και την αφοσίωσή τους. Προδομένος και τυφλωμένος από την ίδια του τη μεγαλομανία, παραδέρνει ταπεινωμένος, στα όρια της παραφροσύνης, και πασχίζει να λυτρωθεί. Μια τραγωδία για την ερημιά της ανθρώπινης ψυχής, τη φύση της εξουσίας, τις έννοιες της ηθικής και του δικαίου, καθώς και για τον κραταιό ρόλο της αγάπης.

Με όχημα τη νέα μετάφραση του ποιητή Γιώργου Μπλάνα, ο Τσέζαρις Γκραουζίνις προσεγγίζει τη σκληρή ιστορία του Ληρ με ερευνητική διάθεση, προτείνοντας μια σύγχρονη ανασύνθεσή της. Μαζί του μια εξαιρετική ομάδα συντελεστών και ηθοποιών, με τον Βαρνάβα Κυριαζή στον πρωταγωνιστικό ρόλο.

Μετάφραση
ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΛΑΝΑΣ

Σκηνοθεσία
ΤΣΕΖΑΡΙΣ ΓΚΡΑΟΥΖΙΝΙΣ

Σκηνικά
KENNY ΜΑΚΚΕΛΛΑΝ

Κοστούμια
ΡΕΑ ΟΛΥΜΠΙΟΥ

Μουσική
MARTYNAS ΒΙΑΛΟΒΖΕΣΚΙΣ

Κίνηση-Χορογραφία
ΕΛΕΝΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

Σχεδιασμός φωτισμών
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΜΑΣ

Βοηθός σκηνοθέτη
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥ

Παίζουν
ΗΛΙΑΣ ΑΝΔΡΕΟΥ
ΜΑΡΙΝΑ ΑΡΓΥΡΙΔΟΥ
ΧΑΡΗΣ ΑΤΤΩΝΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΜΑΡΚΟΣ ΓΕΤΤΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΩΡΚΑΤΖΗΣ
ΠΕΤΡΟΣ ΓΙΩΡΚΑΤΖΗΣ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΖΑΝΤΗ
ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΖΑΚΑΣ
ΦΩΤΗΣ ΚΑΡΑΛΗΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΥΠΡΑΙΟΥ
ΒΑΡΝΑΒΑΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΙΝΩΣ
ΒΑΣΙΛΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
ΑΓΓΕΛΟΣ ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΗΛ

Παραστάσεις

Λευκωσία: Κεντρική Σκηνή «Αίθουσα Εύης Γαβριλίδης»
Από 19 Νοεμβρίου 2021

**Αυτή η ιστορία σε ωθεί
να αναστοχαστείς πάνω
στα ανθρώπινα πάθη,
να επανεκτιμήσεις τα όρια
της αντίληψής σου.**

Φωτογραφία: ©Dmitrijus Matvejevas

Μία από τις μεγαλύτερες προκλήσεις για κάθε καλλιτέχνη του θεάτρου είναι να επιχειρήσει να παρουσιάσει επί σκηνής τον *Βασιλιά Ληρ* του Ουίλλιαμ Σαίξπηρ. Πιστεύω πως δεν υπάρχει κανένας ουσιαστικός λόγος να ανεβεί ένα τέτοιο έργο μόνο και μόνο για κάνουν σκηνοθέτες και ηθοποιοί επίδειξη ευφυΐας, ικανοτήτων και εντυπωσιακών τρικ. Η ιστορία απαιτεί από σένα να είσαι απολύτως ειλικρινής και εξομολογητικός. Αυτή η ιστορία –του Ληρ και του κόσμου που ο ίδιος δημιούργησε– σε ωθεί να αναστοχαστείς πάνω στα ανθρώπινα πάθη, να επανεκτιμήσεις τα όρια της αντίληψής σου. Ανεβάζοντας αυτό το έργο, αναπόφευκτα σκέφτεσαι την ιστορία της ανθρωπότητας, τις τρέχουσες πολιτικές και ιδεολογικές εξελίξεις και τις αντίστοιχες ζυμώσεις, τα ρευστά όρια της ηθικής. Θα ήταν χρήσιμος ένας διαφορετικός τρόπος θέασης των πραγμάτων σε ό,τι αφορά τον *Βασιλιά Ληρ*, μια προσέγγιση μεταφυσική, ενορατική, αφού το ίδιο το έργο μάς προκαλεί να ανιχνεύσουμε το μέλλον, να το προβλέψουμε, κατά κάποιον τρόπο.

Ο *Βασιλιάς Ληρ* μας μιλά για τις χαμένες ελπίδες και τις ψευδαισθήσεις μας, για τη ζωή μας, τη μικρή ζωή μας που πάντα τελειώνει τόσο πρόωρα, τόσο απότομα, και η οποία σπάνια ευθυγραμμίζεται με τις όποιες προσδοκίες ή επιθυμίες μας. Άρα αφορά τα πιο μύκια πάθη μας, τα βάσανα και τις πίκρες που κουβαλά ο καθένας μας· και, συγχρόνως, ό,τι αποτελεί κοινό, οικείο τόπο, παρά τις διαφορές μας σε επίπεδο εμπειριών, εκπαίδευσης, πεποιθήσεων ή ιδεολογίας.

Δεν θα σας κρύψω ότι μόλις ξεκίνησα την περιδιάβασή μου στο βασίλειο του Ληρ με μια ομάδα ταλαντούχων συνταξιδιωτών –δηλαδή τους ηθοποιούς και τους συνεργάτες μου– ένιωσα κάπως φοβισμένος, πλην όμως γεμάτος περιέργεια και ενθουσιασμό. Αντιμετωπίζω τις πρόβες, τις συζητήσεις και τους αυτοσχεδιασμούς μας σαν να κρατώ κάποιου είδους ταξιδιωτικό ημερολόγιο – όπως εκείνα που συνήθιζαν να γράφουν ο Μάρκο Πόλο ή ο Κολόμβος κατά τη διάρκεια των ταξιδιών τους στα πέρατα του τότε γνωστού κόσμου. Στο τέλος του δικού μας ταξιδιού θα ήθελα να μοιραστώ αυτό το ταξιδιωτικό ημερολόγιο με το κυπριακό κοινό εν είδει παράστασης. Στις σελίδες του αποτυπώνονται οι περιπέτειές μας, οι зоφερές και οι λιγότερο зоφερές, τα εξωτικά τοπία της ανθρώπινης ψυχής, οι θύελλες και οι τρικυμίες των παθών μας, οι καταιγίδες της τρέλας, το ηλιόφως της πίστης.

Έτρεξες,
 έτρεξες πολύ...
 Στα εμπόδια έπεσες,
 ματώθηκες,
 ξανάπεσες,
 ξανασηκώθηκες...

Σκαρφάλωσες
 ξανά παλικαρίσια
 στ' άλογό σου...

Λαβωμένη,
 έτρεχες ακόμα...
 Ώσπου έφτασες...

Φιλουμένα Μαρτουράνο

του Εντουάρντο Ντε Φιλίππο

Γραμμένη στα 1946, η *Φιλουμένα Μαρτουράνο* του Εντουάρντο Ντε Φιλίππο κατέχει προεξάρχουσα θέση στη δραματουργία του Ιταλού κωμωδιογράφου ως ένα ιδιαίτερο δείγμα νεορεαλισμού στο οποίο συμπυκνώνεται μια ολόκληρη εποχή.

Το έργο μάς μεταφέρει στη Νάπολη, όπου η Φιλουμένα, μια πρώην πόρνη, διεκδικεί τη θέση που της αξίζει μέσα στο σπίτι και στη ζωή του Ντομένικο, ενός πλούσιου εμπόρου, έπειτα από αρκετά χρόνια κοινού βίου. Οι ταπεινώσεις που υφίσταται και η συσσωρευμένη της πίκρα την αναγκάζουν να ακολουθήσει μια παλιά, δοκιμασμένη συνταγή και να παίξει το τελευταίο της χαρτί: παριστάνει την ετοιμοθάνατη, εξαναγκάζοντάς τον να την παντρευτεί. Η Φιλουμένα βγαίνει πρόσκαιρα κερδισμένη, καθώς, όταν η αλήθεια αποκαλυφθεί, ο Ντομένικο προσπαθεί να απαλλαγεί από αυτή τη δέσμευση. Στο τέλος, όμως, ένα μυστικό ανατρέπει τις ισορροπίες και αλλάζει άρδην τα δεδομένα.

Μια σύγκρουση ανάμεσα σε δύο κόσμους, ένα ταξίδι προς την αναζήτηση της ευτυχίας με όχημα τη σπαρταριστή και συνάμα τρυφερή, ρομαντική γλώσσα του συγγραφέα.

Έχοντας στο πλάι της ένα σύνολο καταξιωμένων ηθοποιών της νέας και της παλαιότερης γενιάς, η Μαγδαλένα Ζήρα συλλαμβάνει τη λαϊκή σπιρτάδα του έργου, αναψηλαφώντας τη ναπολιτάνικη ατμόσφαιρά του, δίχως να λείπουν οι σύγχρονες αναφορές. Την πληθωρική ηρωίδα ερμηνεύει η ηθοποιός Αννίτα Σαντοριναίου.

Μετάφραση
 ΕΡΡΙΚΟΣ ΜΠΕΛΙΕΣ

Σκηνοθεσία
 ΜΑΓΔΑΛΕΝΑ ΖΗΡΑ

Σκηνικά-Κοστούμια
 ΕΛΕΝΑ ΚΑΤΣΟΥΡΗ

Μουσική
 ΑΝΤΩΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

Κίνηση
 ΦΩΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Σχεδιασμός φωτισμών
 ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΜΑΣ

Παίζουν
 ΕΛΕΝΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
 ΘΑΝΑΣΗΣ ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
 ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΖΑΚΑΣ
 ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ ΚΟΚΚΙΝΟΣ
 ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ
 ΔΙΟΜΗΔΗΣ ΚΟΥΦΤΕΡΟΣ
 ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΟΥΑΪΜΗΣ
 ΑΝΝΙΤΑ ΣΑΝΤΟΡΙΝΑΙΟΥ
 ΙΩΑΝΝΑ ΣΙΑΦΚΑΛΗ
 ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΑ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ
 ΑΝΤΡΕΑΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
 ΙΩΑΝΝΑ ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ

Παραστάσεις

Λευκωσία: Κεντρική Σκηνή «Αίθουσα Εύης Γαβριηλίδης»
 Από 18 Φεβρουαρίου 2022

Φιλουμένα Μαρτουράνο

Μαγδαλένα Ζήρα

Φωτογραφία: © Έλενα Αλωνεΐτη

**Η λυρική γραφή,
οι φορτισμένοι μονόλογοι,
τα πάθη και συγκρούσεις
μάς θυμίζουν τη μεγάλη
κλίμακα της όπερας.**

«Είναι παιδιά μου· και είναι ίσοι».

Μόλις τελείωσε ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος, και στη ρημαγμένη Νάπολη οι φτωχοί είναι πολύ φτωχοί και οι πλούσιοι ζουν σε έναν κόσμο ερμητικά κλειστό για εκείνους που γεννήθηκαν σε λάθος γειτονιά και αγωνίζονται να επιβιώσουν σαν αγρίμια.

Η Φιλουμένα, η αγράμματη, η πρώην πόρνη, η μάνα τριών ενήλικων πια παιδιών, καταφέρνει στη διάρκεια του έργου, οπλισμένη μόνο με την ατσάλενη δύναμη της θέλησής, να αλλάξει τη μοίρα που της προκαθορίζει η καταγωγή της.

Η λυρική γραφή, οι φορτισμένοι μονόλογοι, τα πάθη και οι συγκρούσεις μάς θυμίζουν τη μεγάλη κλίμακα της όπερας. Απ' την άλλη, ο βούρκος δεν είναι ποτέ μακριά – οι χαρακτήρες έρχονται κατευθείαν από τους βρόμικους δρόμους της Νάπολης. Η αυθεντικότητα του καθενός απ' αυτούς φέρνει στη σκηνή έναν ολόκληρο κόσμο και μια ολόκληρη εποχή.

Μπροστά στο κλασικό και αγαπημένο αυτό έργο, στεκόμαστε σήμερα με ένα σωρό ερωτήσεις:

Γιατί το έργο είναι «δραματική κωμωδία» και όχι δράμα; Ίσως επειδή η Φιλουμένα καταφέρνει να ξαναγράψει την ιστορία της και να ξεφύγει από το αμείλικτο σύστημα το οποίο συνέτριψε πολλές διάσημες «αμαρτωλές» της λογοτεχνίας που ονειρεύτηκαν μια καλύτερη ζωή – την Τραβιάτα και τόσες άλλες.

Τι έχει να μας πει η Φιλουμένα για την πατριαρχία; Τι έχει να μας πει για την παραδοσιακή πθική; Για την κοινωνική ανισότητα;

Τα άφθονα εθνογραφικά στοιχεία του έργου πώς φωτίζουν τις βασικές θεματικές; Πώς ερμηνεύονται σήμερα;

Οι συχνές αναφορές σε τελετουργίες που σχετίζονται με το τέλος της ζωής, ο φόβος για το μετά, για τη μετά θάνατον ανταμοιβή ή τιμωρία, πώς θα μιλήσουν στο σημερινό κοινό;

Η Φιλουμένα και ο Ντομένικο κάνουν έναν απολογισμό της κοινής ζωής τους, που δεν ήταν ποτέ πραγματικά κοινή. Και βρίσκουν ότι τους δίνεται μια τελευταία ευκαιρία να γίνουν πραγματικό ζευγάρι επί ίσοις όροις. Είναι αυτό ποτέ δυνατόν ή είναι μια ουτοπία;

Είναι ευτυχισμένο το τέλος του έργου;

**Πώς είναι
να ελέγχουν
την ίδια σου
τη σκέψη;**

1984

του Τζορτζ Όργουελ

σε διασκευή των Ρόμπερτ Άικι & Ντάνκαν Μακμίλαν

Το άκρως προφητικό μυθιστόρημα 1984 του Τζορτζ Όργουελ, διασκευασμένο με τόλμη από τους Ρόμπερτ Άικι και Ντάνκαν Μακμίλαν, αποτελεί ένα σκληρό και ακραία αληθινό μανιφέστο κατά του ολοκληρωτισμού, ένα δυστοπικό αριστούργημα για την κατασκευή της πραγματικότητας, την παραχάραξη του παρελθόντος, τον έλεγχο και το πάγωμα της συνείδησης, το οποίο μας συγκλονίζει ακόμα και σήμερα, εβδομήντα δύο ολόκληρα χρόνια από τότε που πρωτοκυκλοφόρησε.

Ο κεντρικός ήρωας, Ουίνστον Σμιθ, ζει στον ζοφερό κόσμο της Ωκεανίας, προσπαθώντας με κάθε μέσο να διατηρήσει τη λογική του απέναντι στο ασφυκτικό καθεστώς παρακολούθησης του Μεγάλου Αδελφού, που έχει απαγορεύσει διά ροπάλου κάθε σκέψη. Σε αυτό το περιβάλλον ερωτεύεται την Τζούλια, ενώ δεν παύει να διαπράττει όλο και περισσότερα Εγκλήματα Σκέψης. Σκέφτεται, θυμάται, φαντάζεται, ελπίζει. Ελπίζει σε ένα μέλλον χωρίς τον Μεγάλο Αδελφό. Όμως οποιαδήποτε απόπειρα απόδρασης είναι μάταιη.

Ένας πολύ δυνατός πυρήνας ηθοποιών μεταφέρει επί σκηνής, υπό τη σκηνοθετική καθοδήγηση του Λέανδρου Ταλιώτη, το εφιαλτικό βίωμα του κεντρικού ήρωα και την αντίστοιχη περιρρέουσα ατμόσφαιρα, αναδεικνύοντας την ανεξάντλητη, διαχρονική δυναμική του κειμένου και την εκρηκτικότητα της δράσης του. Ένα τολμηρό, ριζοσπαστικό εγχείρημα, αντίστοιχο του αξεπέραστου κειμένου το οποίο υπηρετεί, μια υπενθύμιση ότι το μέλλον είναι εδώ.

Μετάφραση
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ

Σκηνοθεσία
ΛΕΑΝΔΡΟΣ ΤΑΛΙΩΤΗΣ

Σκηνικά-Κοστούμια
ΛΑΚΗΣ ΓΕΝΕΘΛΗΣ

Μουσική
ΑΝΤΡΕΑΣ ΜΟΥΣΤΟΥΚΗΣ

Κίνηση
ΔΡΟΣΟΣ ΣΚΩΤΗΣ

Σχεδιασμός φωτισμών
ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΡΤΑΡΗΣ

Βοηθός σκηνοθέτη
ΘΕΟΔΩΡΑ ΑΝΔΡΕΟΥ

Παίζουν
ΒΑΣΙΛΗΣ ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΑΝΙΗΛ
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΖΑΧΑΡΙΟΥ
ΑΝΤΡΙΑ ΖΕΝΙΟΥ
ΜΑΡΙΝΑ ΜΑΝΔΡΗ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΡΙΣΗΣ
ΕΛΕΝΗ ΣΙΔΕΡΑ
ΔΡΟΣΟΣ ΣΚΩΤΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΤΣΕΛΕΠΟΣ

Παραστάσεις

Λευκωσία: Νέα Σκηνή
Από 14 Ιανουαρίου 2022

«Όποιος ελέγχει το παρελθόν ελέγχει το μέλλον. Όποιος ελέγχει το παρόν ελέγχει το παρελθόν».

«Αν σημαίνει ένα πράγμα η ελευθερία, σημαίνει να λες στους ανθρώπους αυτά που δεν θέλουν να ακούσουν»

ΤΖΟΡΤΖ ΟΡΓΟΥΕΛ, *Η φάρμα των ζώων*

Το 1984 ή *Χίλια Εννιακόσια Ογδόντα Τέσσερα*, ένα από τα πιο εμβληματικά έργα της λογοτεχνίας –πολιτικής σκέψης– του 20ού αιώνα, αναφέρεται στους κινδύνους του ολοκληρωτισμού. Αν ένα καθεστώς καταφέρει να απομονώσει μια κοινωνία από τον ρεαλιστικό κοινωνικό της περίγυρο, δημιουργώντας μία εκ των έσω λογική που την υποκαθιστά, τότε μπορεί «περήφανα» να θεωρεί ότι έχει βάλει γερές βάσεις για το καθεστώς του ολοκληρωτισμού. Οι «πολίτες» του 1984 ζουν σε μια κοινωνία στην οποία η διαφθορά του πνεύματος και η ανθρώπινη εξάρτηση από την εξουσία είναι δεδομένες.

Το 1984 παρουσιάζει μια αρνητική ουτοπία μιας φανταστικής ολοκληρωτικής κοινωνίας της οποίας οι κομματικοί γραφειοκράτες, κινούμενοι από τη δίψα της εξουσίας, δημιουργούν ένα πολιτικό σύστημα θεμελιωμένο στον τρόμο, στον καταναγκασμό και την επιτήρηση, με καταπιεστική γραφειοκρατία, έλλειψη πολιτικής ελευθερίας, ανθρωπίνων δικαιωμάτων και δημοκρατίας, και με μια απρόσωπη και καταθλιπτική καθημερινή ζωή, χωρίς ποικιλομορφία, ελευθερία ή οικονομικές ανέσεις.

Χαρακτηριστική είναι η φράση «Ο Μεγάλος Αδελφός σε παρακολουθεί» (“Big Brother is watching you”). Βασικός τρόπος επικοινωνίας στον 21ο αιώνα είναι η τηλεπικοινωνία ή η εξ αποστάσεως επικοινωνία. Τα μαζικά μέσα ενημέρωσης, τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και η τηλεπικοινωνία ιδιωτικοποιούν και αποπολιτικοποιούν δομικά τα άτομα, κρατώντας τα με ασφάλεια στα όρια του σπιτιού τους και όχι σε δημόσια ή κοινωνική δραστηριότητα. Δηλαδή η ίδια η πράξη τού να βρίσκεται κάποιος πολλές ώρες επί της οθόνης ιδιωτικοποιεί τα άτομα και συχνά επιβάλλει κατά ασυνείδητο τρόπο εικόνες, πρότυπα και αξίες που διαμορφώνουν την ατομική σκέψη και συμπεριφορά – ή απλώς περιπούν τα άτομα από τα πολιτικά και κοινωνικά ζητήματα και προβλήματα.

Ο βασικός άξονας πολιτικής του ολοκληρωτικού καθεστώτος στο 1984 είναι η «πλήρης εξάλειψη του παρελθόντος». Η κατάργηση της μνήμης καταργεί και τη σκέψη. Πρόκειται μάλιστα για τη βασική λειτουργία του Υπουργείου Αλήθειας: «“Το παρελθόν”, σκέφτηκε ο Γουίνστον, “δεν είχε απλώς αλλάξει, είχε καταστραφεί”. [...] Το να σκέφτεσαι είναι θανάσιμο αμάρτημα. Οτιδήποτε οδηγεί στη διάπραξή του, ελευθερία, γλώσσα, ανθρώπινα αισθήματα, πρέπει να εξαφανιστεί. Και όποιος υποπέσει σε έγκλημα σκέψης πρέπει να οδηγηθεί στο θάνατο αναμορφωμένος: θα πεθάνει αγαπώντας τον Μεγάλο Αδελφό».

Η αξία της κριτικής σκέψης –η ερμηνεία των πραγματικών γεγονότων (τα οποία μπορεί και να είναι δεδομένα)–, αυτή είναι που μπορεί να αλλάξει τα πράγματα.

Άσε με να
ξεκουραστώ –
τώρα μπορώ
να ξεκουραστώ –
τώρα μπορώ
να ξεκουραστώ –
το βάρος έφυγε –
το βάρος
από μέσα μου
έφυγε –
είναι μόνο έξω –
έξω –
ολόγυρα.

Machinal

της Σόφι Τρέντγουελ

Το *Machinal*, ένα από τα πιο σημαντικά έργα της σύγχρονης αμερικανικής δραματολογίας, γραμμένο από μια ιδιαίτερα αιχμηρή φωνή της, τη Σόφι Τρέντγουελ, εστιάζει στη γυναικεία ταυτότητα, στις κρίσιμες στιγμές της πάλης της για την αντιμετώπιση του βάρους των πολλαπλών κοινωνικών της ρόλων, στην καταπίεση που υφίσταται τόσο στο οικογενειακό όσο και στο εργασιακό της περιβάλλον, μα και στις επιθυμίες της, σε ό,τι λαχταρά και παραμένει θαμμένο μέσα στην τύρβη της καθημερινότητας.

Η συγγραφέας χρησιμοποιεί ως αφηγρία της ένα πραγματικό γεγονός για να μας μεταφέρει, σε μια άκρως ρυθμική γλώσσα, την αγωνιώδη προσπάθεια μιας νεαρής γυναίκας να υποστηρίξει την υποτιθέμενη κανονικότητα της ύπαρξής της, καταγράφοντας τα μεταβατικά στάδια στην πορεία της ζωής της: από το γάμο στο ταξίδι του μέλιτος, από τη δουλειά στο σπίτι και από τη μητρότητα σε έναν εξωσυζυγικό δεσμό.

Η σκηνοθέτις Αύρα Σιδηροπούλου και η δυναμική ομάδα συνεργατών που την πλαισιώνει αναμετρώνται με το εξαιρετιστικό ύφος του έργου για να πλάσουν επί σκηνής με λόγο, ήχο και εικόνες τη διαδρομή αυτής της γυναίκας προς τη διεκδίκηση της προσωπικής της ελευθερίας.

Μετάφραση
ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΕΠΑΣΤΑΣ

Σκηνοθεσία
ΑΥΡΑ ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

Σκηνικά
ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΕΝΕΝΤΕΣ

Κοστούμια
ΜΑΡΙΝΑ ΧΑΤΖΗΛΟΥΚΑ

Μουσική
ΒΑΝΙΑΣ ΑΠΕΡΓΗΣ

Κίνηση
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΟΦΗ

Video Art
ΑΡΤΕΜΙΣ ΤΖΑΒΡΑ-BULLOCH

Σχεδιασμός φωτισμών
ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΡΤΑΡΗΣ

Βοηθός σκηνοθέτιδας
ΜΑΡΙΑ ΧΑΤΖΗΣΤΥΛΛΗ

Παίζουν
ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΝΑΓΙΩΤΟΣ
ΦΩΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ
ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΠΑΝΟΣ ΜΑΚΡΗΣ
ΤΖΩΡΤΖΙΝΑ ΤΑΤΣΗ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΤΣΙΟΣ
ΜΗΔΕΙΑ ΧΑΝΝΑ
ΜΥΡΣΙΝΗ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Παραστάσεις

Λευκωσία: Νέα Σκηνή
Από 18 Μαρτίου 2022

Η καθημιά από τις εννέα σκηνές αποτελεί έναν νοητό τόπο μέσα στον οποίο η Νέα Γυναίκα παλεύει να κρατηθεί ζωντανή.

Το *Machinal* ως σύγχρονη παραβολή

Μια συνηθισμένη γυναίκα της διπλανής πόρτας. Μια καθημερινή αντιπρωίδα της οποίας η ρουτίνα περιλαμβάνει μια ανυπόφορα βαρετή δουλειά σε ένα γραφείο-φυλακή, ένα γάμο συμφέροντος και έναν διαρκή αγώνα για μια διαφορετική ζωή, πέρα από όσα αποφασίζονται γι' αυτήν, χωρίς αυτήν.

Το εξπρεσιονιστικό δράμα *Machinal* (1928) της Αμερικανίδας συγγραφέα Σόφι Τρέντγουελ –το οποίο βασίζεται σε πραγματικά γεγονότα– αναφέρεται στην ιστορία μιας γυναίκας του Μεσοπολέμου, που, έχοντας υποστεί τις αφόρητες πιέσεις της βίαια μηχανοποιημένης κοινωνίας της εποχής της, οδηγείται στο έγκλημα. Παρακολουθούμε την αντίσταση της γυναίκας μέσα από τη θλιβερή καθημερινότητά της, τις σκληρές γωνίες και τις σκιές της Νέας Υόρκης λίγο πριν τη Μεγάλη Ύφεση, το κραχ του αμερικανικού ονείρου. Η γυναίκα αναγκάζεται να συμβιβαστεί με τη ζωή που αναμένεται γι' αυτήν, ενώ βαθιά μέσα της λαχταρά να νιώσει ελεύθερη. Ο γάμος και η μητρότητα την καταπιέζουν, ενώ η διαφυγή στο άγνωστο, το φαινομενικά έτερο, και στη συγκίνηση του έρωτα και της ανεξαρτησίας δημιουργεί τις συνθήκες για την υπέρβαση του κοινωνικού ρόλου, για την προσέγγιση μιας ταυτότητας παραδομένης στο ένστικτο για ζωή και αυτοπροσδιορισμό. Παράλληλα, οδηγούν στο αμετάκλητο, συγκλονιστικό φινάλε του έργου.

Πέρα από το να καταδεικνύει τον τρόπο ζωής και τον αγώνα για επιβίωση της γυναίκας στις πατριαρχικές δομές του 20ού αιώνα, το *Machinal*, το οποίο συγκαταλέγεται ανάμεσα στα αριστουργήματα του παγκόσμιου θεάτρου, φέρνει στο φως διαχρονικά θέματα ταυτότητας, ελεύθε-

ρης βούλησης και επιλογής. Κυρίως πραγματεύεται την έννοια της προσωπικής «κάθαρσης», μιας υπερβατικής πράξης έναντι των κοινωνικών συμβάσεων της κάθε εποχής. Η συγγραφέας καταθέτει μια ισχυρή κριτική ενάντια στους κύριους κοινωνικούς θεσμούς –το γάμο, την οικογένεια, τη θρησκεία, αλλά και τη δικαιοσύνη–, παραδίδοντάς μας μια σύγχρονη παραβολή για την αντίσταση και το τίμημά της. Μέσα από μια διαδικασία δύσκολης ενηλικίωσης, η πρωταγωνίστρια, η οποία στο μεγαλύτερο μέρος του έργου παραμένει ανώνυμη, συνειδητοποιεί ότι η ζωή μπορεί να περιλαμβάνει όνειρα και συγκινήσεις που παρεκκλίνουν από το κοινωνικώς αποδεκτό. Γίνεται έτσι αρχέτυπο του ανήσυχου και ευαίσθητου ανθρώπου ο οποίος παλεύει να βρει νόημα μέσα σε έναν κόσμο που έχει απολέσει κάθε έννοια ουσιαστικής ανθρώπινης επικοινωνίας.

Η παράσταση θα ακολουθήσει την εξπρεσιονιστική φόρμα, επιχειρώντας να αναδείξει τις τυραννικές δομές του καπιταλισμού και της εκβιομηχάνισης, που συχνά προσμοιάζουν με τα αμείλικτα γρανάζια μιας φιλόδοξης μηχανής. Η γραφή της Τρέντγουελ είναι γεμάτη από τις ασυνέχειες, τους δισταγμούς και την αβεβαιότητα της πρωίδας της, διαπερνά τον μονότονο διάλογο και ταρασσεται από τους διαπεραστικούς ήχους της μηχανής: επαναληπτική, συχνά εμμονική, αλλά ταυτόχρονα ελλειπτική, υπογραμμίζει την κατακερματισμένη ταυτότητα των χαρακτήρων του δράματος, που γίνονται σύμβολα μιας προδιαγεγραμμένης πορείας προς το τέλος των ψευδαισθήσεων. Η αποσπασματικότητα επεκτείνεται στην επεισοδιακή δομή. Η καθημιά από τις εννέα σκηνές αποτελεί έναν νοητό τόπο μέσα στον οποίο η Νέα Γυναίκα παλεύει να κρατηθεί ζωντανή. Το σκηνικό σύμπαν –οπτικό και ακουστικό– ακολουθεί τον πυρετώδη ρυθμό του κειμένου, απορροφώντας τους κραδασμούς της άφατης βίας, της ασθματικής αντίληψης της καθημερινότητας, των απρόσωπων στιγμών μιας γιγαντιαίας μητρόπολης. Η κλειστοφοβική ατμόσφαιρα, ο εγκλωβισμός των δραματικών προσώπων σε κλισέ και κοινοτοπίες και οι ρωγμές που αποκαλύπτουν το χάσμα που караδοκεί κάτω από την κρούστα της ρουτίνας αποδίδονται εικονιστικά και ηχητικά με τη μείξη του πραγματικού με το φαντασιακό, της εξωτερικής με την εσωτερική ζωή.

Η ομάδα των παιδαγωγών μεγαλώνει.

Νέ@ σε έρημο νησί

Ειρήνη Ανδρέου
Γιάννης Καραούλης
Ελένη Μολέσκη
(καλλιτεχνικοί επιμελητές)

Με την ίδια πληθωρικότητα προγραμματίζουμε και δύο παραστάσεις για εφηβικό –και όχι μόνο– κοινό. Το *Τέρας* του Ντάνκαν Μακμίλαν, σε σκηνοθεσία Μαρίας Ιόλης Καρλίδου, και το *Θάβοντας τον αδερφό μου στο πεζοδρόμιο* του Τζακ Θορν, σε σκηνοθεσία Γιάννη Καραούλη. Οι παραστάσεις μας συνοδεύονται από εκπαιδευτικές εκθέσεις, συζητήσεις, προβολές ταινιών και εργαστήρια, δίνοντας στο παραστασιακό γεγονός ευρύτερες εκπαιδευτικές και κοινωνικές διαστάσεις. Επιπλέον, η σκηνή των Αποθηκών φιλοξενεί τις παραστάσεις *Das liegt im Blut* [Είναι στο αίμα] από το Cactus Junges Theater, σε συνεργασία με το Ινστιτούτο Γκαίτε στην Κύπρο, την *Ιστορία του Βίκτωρα και της Μαρίας* του Τάσου Αγγελόπουλου, σε σκηνοθεσία Ελένης Αναστασίου, καθώς και την παράσταση θεάτρου σκιών του İzel Seylani *Κρυμμένος θησαυρός*.

Και δεν σταματάμε εκεί, αλλά βάζουμε στόχο να δημιουργήσουμε το πρώτο audiodoobok εφηβικής λογοτεχνίας με τη συνεργασία εφήβων και ενήλικων συγγραφέων. Και... και μέχρι εδώ λέμε για φέτος – με καθόλου συγκρατημένη αισιοδοξία.

Τα δύο προηγούμενα χρόνια ίσως θα έπρεπε να μας είχαν διδάξει να μην κάνουμε πληθωρικά και μακροπρόθεσμα σχέδια, αλλά μάλλον η ομάδα «Νέ@ σε έρημο νησί» δεν «συμμαζεύεται». Και με χαρά είδαμε πως οι έφηβοι που βρίσκουν το δρόμο τους προς τις Αποθήκες δεν «συμμαζεύονται» ούτε αυτοί, αλλά όλο και πληθαίνουν. Το εκπαιδευτικό μας πρόγραμμα εμπλουτίζεται περαιτέρω, για να συμπεριλάβει εργαστήρια και σεμινάρια υποκριτικής, μάσκας, θεάτρου-ντοκουμέντο, κινηματογράφου, μουσικής, και ένα καλοκαιρινό θεατρικό camp, με στόχο να συμπεριλάβει όσο περισσότερους εφήβους μπορεί. Πέρα από τους συνήθεις υπόπτους (Ειρήνη Ανδρέου, Γιάννης Καραούλης και Ελένη Μολέσκη), η ομάδα των παιδαγωγών μεγαλώνει αντίστοιχα και περιλαμβάνει αξιόλογους καλλιτέχνες που ασχολούνται με την καλλιτεχνική εκπαίδευση εφήβων, όπως ο Διομήδης Κουφτερός, η Ελένη Αναστασίου, η Άννα Φωτιάδου, ο Άντνις Σκορδής και ο Παναγιώτης Τοφή.

Πρέπει
να υπάρχει
κάποια ελπίδα
γι' αυτόν.
Είναι παιδί,
δεν είναι;

Τέρας

του Ντάνκαν Μακμίλαν

Το Θέατρο Αποθήκες παρουσιάζει στο κυπριακό κοινό τον Ντάνκαν Μακμίλαν, έναν συγγραφέα με δυναμική παρουσία στον βρετανικό χώρο. Το *Τέρας*, το πρώτο δείγμα θεατρικής γραφής του, συνιστά ένα απολύτως καιρικό σχόλιο για την ανατροφή και την ευθύνη που έχει τόσο ο γονιός απέναντι στο παιδί, όσο και οι φορείς της εκπαίδευσης με τους μηχανισμούς τους.

Το έργο έλαβε το Bruntwood Prize for Playwriting (2005) και προτάθηκε για τα Βραβεία TMA Best New Play και Manchester Evening News for Best New Play. Πρωτοπαρουσιάστηκε στο Royal Exchange Theatre του Μάντσεστερ το 2007.

Ένας νεοδιόριστος καθηγητής, ο Τομ, χωρίς ιδιαίτερη διδακτική εμπειρία, αναλαμβάνει τη διαπαιδαγώγηση του Ντάριλ, ενός δεκατετράχρονου μαθητή με παραβατική και βίαιη συμπεριφορά, αναθρεμμένου σε ένα προβληματικό οικογενειακό περιβάλλον. Η αλληλεπίδρασή τους κλονίζει τις βεβαιότητες του καθηγητή και δοκιμάζει τις αντοχές του. Μπροστά στον ασυγκράτητο και χειμαρρώδη Ντάριλ, οι παιδαγωγικές αρχές του Τομ μοιάζουν να καταρρέουν, αποδεικνύονται ελλιπείς και αναποτελεσματικές, γεγονός που προκαλεί, αναπόφευκτα, κλυδωνισμούς και στην προσωπική του ζωή.

Η σκηνοθέτις Μαρία Ιόλη Καρολίδου και οι συνεργάτες της, κινούμενοι στο πλαίσιο του ρεαλισμού, διεισδύουν στην αλήθεια του έργου, στα στάδια των σχέσεων και στις οριακές στιγμές των ηρώων, για να δώσουν μορφή και περιεχόμενο στα κρίσιμα ερωτήματα που αναδύονται.

Σκηνοθεσία-Μετάφραση
ΜΑΡΙΑ ΙΟΛΗ ΚΑΡΟΛΙΔΟΥ

Δραματουργία
ΕΛΕΝΗ ΜΟΛΕΣΚΗ

Σκηνικά-Κοστούμια
ΕΛΕΝΗ ΙΩΑΝΝΟΥ

Μουσική-Σχεδιασμός ηχοτοπίου
ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Κίνηση
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΟΦΗ

Σχεδιασμός φωτισμών
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΜΑΣ

Παίζουν
ΕΙΡΗΝΗ ΑΝΔΡΕΟΥ
ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΔΑΟΥΣΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΟΥΛΗΣ
ΜΗΔΕΙΑ ΧΑΝΝΑ

Παραστάσεις

Λευκωσία: Θέατρο Αποθήκες
Από 8 Οκτωβρίου 2021

Η παράσταση συνοδεύεται
από εκπαιδευτικό οδηγό και έκθεση.

**Πώς επιβιώνεις,
πώς επιτυγχάνεις,
όντας μέρος
του συστήματος;**

**Πώς δοκιμάζεσαι
και πώς διαλύεσαι
εξαιτίας του συστήματος;**

Τέρας

Μαρία Ιόλη Καρολίδου

Το *Τέρας* του Ντάνκαν Μακμίλαν πρωτοανέβηκε το 2007 στο Μάντσεστερ της Αγγλίας. Το έργο ουσιαστικά πραγματεύεται την προσπάθεια ενός καθηγητή να «σώσει» έναν δεκαπεντάχρονο μαθητή ο οποίος εμφανίζει παραβατική συμπεριφορά. Σημαντικό στοιχείο στην πλοκή της ιστορίας αποτελεί ο αντίκτυπος που έχει ο ρόλος αυτός του «σωτήρα» που αναλαμβάνει ο καθηγητής τόσο στην προσωπική του ζωή όσο και στη ζωή του παιδιού και της γιαγιάς του. Το στοιχείο για το χαρακτήρα του Τομ –του εκπαιδευτικού– είναι τεράστιο, καθώς θεωρεί πως η επιτυχία αυτού του εγχειρήματος, ή του «πρότζεκτ», όπως ο ίδιος το αποκαλεί, θα ακυρώσει τις δικές του προσωπικές αποτυχίες.

Για την ακρίβεια, ένα από τα θέματα που με ενδιέφερε να ερευνήσω από την αρχή των προβών ήταν η έννοια της αποτυχίας τόσο στις ζωές των χαρακτήρων, αλλά παράλληλα και σαν θεματική που διατρέχει τις σκηνές του έργου και που συνδέεται άμεσα με τα συστήματα τα οποία απεικονίζει η πένα του συγγραφέα: το εκπαιδευτικό και κοινωνικό σύστημα. Από την άλλη, ήθελα να δώσω την πρόβουσα σημασία και προσοχή στο χαρακτήρα του Ντάριλ –του μαθητή–, εστιάζοντας στον κόσμο του, στον τρόπο που σκέφτεται και στον τρόπο που δρα.

Ως ομάδα, ήρθαμε πολύ νωρίς σε επικοινωνία με εκπαιδευτική ψυχολόγο, ψυχοθεραπεύτρια και εκπαιδευτικό, για να λύσουμε απορίες σε σχέση με την αντικοινωνική διαταραχή προσωπικότητας και άλλα ζητήματα που αφορούσαν τους χαρακτήρες του έργου. Πέρα όμως από το ψυχολογικό προφίλ του χαρακτήρα του Ντάριλ, με ενδιέφεραν ιδιαίτερα οι προθέσεις και οι ανάγκες του ως νεαρού ατόμου και πώς αυτές θα μπορούσαν να αποτυπωθούν πέρα από τα πλαίσια των σκηνών, με τη μορφή ίσως κάποιων «διαδράσεων» με τους υπόλοιπους χαρακτήρες στις στιγμές των μεταβάσεων από τη μία σκηνή στην άλλη.

Εξάλλου ο ίδιος ο Ντάριλ ομολογεί για τον εαυτό του:

«Ναι, ξέρεις, μερικές φορές ξέρεις είναι σαν να ξέρεις μερικές φορές είσαι κάπως σαν να απλώς δεν ταιριάζεις. Σαν να είσαι λες και, ό,τι κι αν κάνεις, κανείς δεν σε πιάνει. Με πιάνεις;»

Για μένα, ένα καίριο ερώτημα που αναδύεται μέσα από το έργο είναι το τι συμβαίνει όταν οι μαθήτριες και οι μαθητές παύουν να αντιμετωπίζονται ως νέοι άνθρωποι, αλλά ως «πρόβλημα» στη λειτουργία του συστήματος. Πώς λειτουργεί τελικά αυτό το σύστημα; Τι είναι αποδεκτό και τι κατακριτέο, ποια είναι τα όρια, το *modus operandi* του; Πώς επιβιώνεις, πώς επιτυγχάνεις, όντας μέρος του συστήματος; Πώς δοκιμάζεσαι και πώς διαλύεσαι εξαιτίας του συστήματος;

Σύμφωνα με τον Γάλλο φιλόσοφο και συγγραφέα Μισέλ Φουκώ, «κάθε εκπαιδευτικό σύστημα είναι ένα πολιτικό μέσο διατήρησης ή τροποποίησης της ιδιοποίησης του λόγου (*discourse*), με τη γνώση και τις δυνάμεις που φέρει μαζί του». Για τον μεγάλο παιδαγωγό και φιλόσοφο Πάουλο Φρέιρε, η εκπαίδευση είναι ένα εργαλείο που μπορεί να επιφέρει είτε τον κομφορμισμό είτε την ελευθερία. Αλλά, πάνω απ' όλα, «η εκπαίδευση είναι μια πράξη αγάπης», υποστηρίζει ο ίδιος. Όπως ακριβώς και το θέατρο, υποθέτω.

Ή μπορεί και
να μην
είμαι τίποτα.
Απλώς ένα
μπερδεμένο
παιδί.

Που κάθεται σε
έναν κρύο τοίχο.
Και κοιτάζει μια
κηλίδα στο χώμα.

Θάβοντας τον αδερφό μου στο πεζοδρόμιο

του Τζακ Θορν

Το δυνατό έργο του Τζακ Θορν *Θάβοντας τον αδερφό μου στο πεζοδρόμιο* μας αφηγείται την ιστορία ενός αγοριού στην πρώιμη εφηβεία του, του Τομ, που πενθεί το χαμό του μεγάλου του αδερφού, του Λουκ –με τον οποίο δεν υπήρξαν και πολύ κοντά–, με έναν τρόπο διαφορετικό απ' ό,τι συνηθίζεται: αποφασίζει να κατασκηνώσει σε μια κακόφημη γειτονιά και επιμένει να τον θάψει στο σημείο όπου έχασε τη ζωή του. Η πόλη παίρνει σουρεαλιστικές διαστάσεις στο μυαλό του Τομ, ενώ ο ίδιος κάνει, σχεδόν ακίνητος, ένα ταξίδι αυτογνωσίας. Τι θα ανακαλύψει για τον εαυτό του, τους άλλους και τη ζωή όσο βρίσκεται εκεί;

Γραμμένο το 2008 στο πλαίσιο του φεστιβάλ National Theatre Connections, ανέβηκε σε πολλά θέατρα για νέους σε όλο το Ηνωμένο Βασίλειο, αλλά και στο National Theatre τον Ιούλιο του 2008, το *Θάβοντας τον αδερφό μου στο πεζοδρόμιο* μιλά για το θάνατο με τα πιο ζωντανά χρώματα. Ο συγγραφέας ικνηλατεί μέσα από τη γραφή του τα δύσβατα μονοπάτια της ζωής ενός νέου και ρίχνει φως σε θέματα όπως η σεξουαλικότητα, η αποδοχή του διαφορετικού, η συγχώρεση, η αυτοχειρία, ο ρόλος της οικογένειας.

Ο Γιάννης Καραούλης έχει αναλάβει να παρουσιάσει μια πολύχρωμη, ηλεκτρισμένη παράσταση, μια ιστορία για τις περιπέτειες, τις απογοητεύσεις αλλά και τις άγριες χαρές που κρύβει ο κόσμος των εφήβων, με πολλή μουσική, ζωντανά και φρεσκάδα.

Μετάφραση-Δραματουργία
ΕΛΕΝΗ ΜΟΛΕΣΚΗ

Σκηνοθεσία
ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΟΥΛΗΣ

Σκηνικά-Κοστούμια
ΕΛΕΝΗ ΙΩΑΝΝΟΥ

Μουσική
ΑΝΤΩΝΗΣ ΧΑΤΖΗΑΝΤΩΝΗΣ

Κίνηση
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΟΦΗ

Σχεδιασμός φωτισμών
ΣΤΑΥΡΟΣ ΕΥΛΑΜΠΙΟΥ

Βοηθός σκηνοθέτης
ΕΙΡΗΝΗ ΑΝΔΡΕΟΥ

Διανομή σε εξέλιξη

Παραστάσεις

Θέατρο Αποθήκες
Από 21 Ιανουαρίου 2022

Η παράσταση συνοδεύεται
από εκπαιδευτικό υλικό και έκθεση.

32

**Το έργο
αυτό του
Τζακ Θορν
-γραμμένο
ειδικά
για εφήβους-
μιλά για το
πένθος και
τη διαχείριση
της απώλειας,
για το πώς
μπορούμε
να
γνωρίσουμε
τον άλλο
κάπως
καλύτερα.**

Φωτογραφία: @Bojana Loizou

Θάβοντας τον αδερφό μου στο πεζοδρόμιο

Γιάννης Καραούλης

33

Με σύγχρονη γλώσσα, χιούμορ, έντονο ρυθμό και σουρεάλ, καρτουνίστικα χρώματα, το έργο αυτό του Τζακ Θορν -γραμμένο ειδικά για εφήβους- μιλά για το πένθος και τη διαχείριση της απώλειας, για το πώς μπορούμε να γνωρίσουμε τον άλλο κάπως καλύτερα, αλλά και για θέματα όπως οι αδερφικές σχέσεις, η διαφορετικότητα και ο εφηβικός έρωτας.

Όταν ο Λουκ, ο μεγάλος αδερφός του Τομ, ενός νεαρού εφήβου, πεθαίνει, όλοι είναι τρομερά αναστατωμένοι. Όλοι εκτός από τον Τομ. Εξάλλου τα δύο αδέρφια δεν ήταν και ποτέ πολύ κοντά. Όμως ο Τομ, που αρχικά κρύβεται στη σοφίτα για να αποφύγει την κηδεία, το σκάει από το σπίτι και πηγαίνει να κατασκηνώσει στο κακόφημο μέρος της πόλης, όπου πέθανε ο αδερφός του. Το αγόρι, που έχει για όλα κάτι να πει, δεν βρίσκει λόγια να καταλάβει και να εξηγήσει την απώλεια. Γι' αυτόν, το να καταφέρει να θάψει τον αδερφό του εκεί, στο σημείο του πεζοδρομίου όπου πέθανε, είναι το μόνο που βγάζει νόημα και έχει σημασία. Καθώς περνάει τις μέρες του εκεί, θα συναντήσει δημοτικούς υπαλλήλους, νεκροθάφτες, αστυνομικούς, μεσίτες, μπότες που περνούν από μπροστά του με τα παιδιά τους, ελέφαντες, δράκους, φαντάσματα και ένα περίεργο αγόρι, τον Τάιτ. Θα έρθει πιο κοντά με την αδερφή του, θα γνωρίσει την αλήθεια και θα καταλάβει καλύτερα τον αδερφό του αλλά και τον ίδιο.

Παράλληλες Δράσεις

Φωτογραφία: ©Βοjana Λοιζου

ΦΙΛΟΞΕΝΙΕΣ

Das liegt im Blut [Είναι στο αίμα] της Petra Kindler από το Cactus Junges Theater

Η Gifty Wiafe γεμίζει τη σκηνή με χιούμορ, χορό, μουσική και αφήγηση, οδηγώντας το κοινό σε ένα συναρπαστικό ταξίδι μεταξύ ηπείρων και πολιτισμών, αγγίζοντας ταυτόχρονα μια ποικιλία θεμάτων παγκόσμιας σημασίας και ενδιαφέροντος.

Σκηνοθεσία
BARBARA KEMMLER

Χορογραφία
FRANK SAM

Σχεδιασμός φωτισμών-Ήχος
HENRY NYADIAH

Ερμηνεία
GIFTY WIAFE

19 Οκτωβρίου 2021 στις 20:30

Η παράσταση θα παρουσιαστεί στην αγγλική γλώσσα.

Σε συνεργασία με το Goethe-Institut Zypern

Η ιστορία του Βίκτωρα και της Μαρίας του Τάσου Αγγελόπουλου

Δύο ηθοποιοί αφηγούνται με παιγνιώδη τρόπο, αλλάζοντας πολλαπλούς ρόλους, μια περίπτωση ενδοσχολικής παρενόχλησης, προτείνοντας ταυτόχρονα, μέσα από την ιστορία, τρόπους αντιμετώπισής της.

Σκηνοθεσία
ΕΛΕΝΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Παίζουν
ΝΑΓΙΑ Τ. ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ
ΑΝΤΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΦΤΑΣ

19 Δεκεμβρίου 2021 στις 18:00

Gizli Hazine [Κρυμμένος θησαυρός]

Μια παράσταση θεάτρου σκιών από τον İzel Seylani. Η παράσταση χρησιμοποιεί με μοντέρνο τρόπο φιγούρες του παραδοσιακού Καραγκιόζη και χαρακτήρες ζώων για να αφηγηθεί στα παιδιά τις διασκεδαστικές περιπέτειες του κεντρικού ήρωα του θεάτρου σκιών, που ψάχνει έναν χαμένο θησαυρό στην Καρπασία.

Σύλληψη-Σκηνοθεσία-Ερμηνεία
İZEL SEYLANI

9 Ιανουαρίου 2022 στις 18:00

Με ελληνικούς υπέρτιλους

Παράλληλες Δράσεις

ΑΝΟΙΧΤΕΣ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

– Μετά την παράσταση **Τέρας**

7 Νοεμβρίου 2021

Ομιλητές: Δώρα Παπαγεωργίου, κλινική ψυχολόγος
Χρίστος Χαρίτου, εκπαιδευτικός Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, εμπυχωτής εφαρμοσμένου θεάτρου

– Μετά την παράσταση **Θάβοντας τον αδερφό μου στο πεζοδρόμιο**

6 Φεβρουαρίου 2022

Ομιλητές: Αχιλλέας Κουκκίδης, κλινικός ψυχολόγος

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

4 Νοεμβρίου 2021 | 19:30

L'école buissonnière [Το σκασιαρχείο] (1949),

Σκηνοθεσία: Jean-Paul Le Chanois

Με ελληνικούς υπότιτλους

Σε συνεργασία με την παιδαγωγική ομάδα Σκασιαρχείο

Την ταινία προλογίζει η Έλενα Ιωαννίδου, καθηγήτρια στο Τμήμα Επιστημών της Αγωγής του Πανεπιστημίου Κύπρου.

11 Νοεμβρίου 2021 | 19:30

Green Boys (2019), Σκηνοθεσία: Ariane Doublet

Με αγγλικούς υπότιτλους

Σε συνεργασία με το Γαλλικό Ινστιτούτο Κύπρου

Θα προβληθεί επίσης το σύντομο ντοκιμαντέρ *Ονειρεύομαι ένα σχολείο...* (Παραγωγή: Grasshopper)

18 Νοεμβρίου 2021 | 19:30

Les mains en l'air [Ψηλά τα χέρια] (2010),

Σκηνοθεσία: Romain Goupil

Με ελληνικούς υπότιτλους

Σε συνεργασία με την παιδαγωγική ομάδα Σκασιαρχείο

Τις προβολές συνοδεύει το ντοκιμαντέρ *Σχολείο: ένα μαγεύσιμο για την αλλαγή*, που γυρίστηκε από την ομάδα των Αποθηκών και προβάλλεται ως μέρος της εκπαιδευτικής έκθεσης της παράστασης *Τέρας*.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ

Θεατρικό εργαστήριο «Δημιουργώντας μια παράσταση»

– Εμπυχωτές: Ειρήνη Ανδρέου, Γιάννης Καραούλης, Ελένη Μολέσκη

– Από 23 Οκτωβρίου 2021 έως 23 Απριλίου 2022 και κάθε Σάββατο 15:00-18:00

– Παρουσίαση: 29 Απριλίου 2022

Εργαστήριο θεατρικής μάσκας «Το Τέρας σου»

– Εμπύκωση: Διομήδης Κουφτερός, Ελένη Ιωάννου

– 15, 16, 17 Οκτωβρίου 2021

– Παρασκευή 15:00-18:00, Σάββατο & Κυριακή 10:00-13:00

Θεατρικό εργαστήριο «Η μάσκα μου κι εγώ – Μια εισαγωγή στο θέατρο-ντοκουμέντο»

– Σχεδιασμός-Εμπύκωση: Ελένη Αναστασίου

– 17, 18, 19 Δεκεμβρίου 2021

– Παρασκευή 15:00-18:00, Σάββατο & Κυριακή 10:00-13:00

Διαδικτυακό κινηματογραφικό εργαστήριο

«Νέοι κινηματογραφιστές»

– Έναρξη: Φεβρουάριος 2022

– Σχεδιασμός-Εμπύκωση: Άννα Φωτιάδου
7 τρίωρες συναντήσεις

– Παρασκευή 15:00-18:00, Σάββατο & Κυριακή 10:00-13:00

Μουσικό εργαστήριο

«Τακεντίμι-Ταντιγκινάτον-Τάκε | Μουσικές πολυρρυθμίες»

– Εμπυχωτής: Άντνης Σκορδής

– 11, 12, 13 Μαρτίου 2022

– Παρασκευή 15:00-18:00, Σάββατο & Κυριακή 10:00-13:00

Εργαστήριο θεατρικής κίνησης «Δημιουργώντας μαζί»

– Εμπυχωτής: Παναγιώτης Τοφή

– 8, 9, 10 Απριλίου 2022

– Παρασκευή 15:00-18:00, Σάββατο & Κυριακή 10:00-13:00

Τα εργαστήρια απευθύνονται σε εφήβους ηλικίας από 14 έως 18 ετών.

Άρρησα πολύ να καταλάβω

πως μόνο
όποιος σ' αγαπάει
πραγματικά
ασχολείται
μαζί σου.

Ντα

του Χιου Λέναρντ

Η περσινή παραγωγή του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου *Ντα* του Χιου Λέναρντ ανεβαίνει για δεύτερη καλλιτεχνική περίοδο στη Νέα Σκηνή, με νέες ημερομηνίες στο εξ αναβολής ραντεβού της με τους κατοίκους δήμων και κοινοτήτων του νησιού.

Ένας γνωστός και επιτυχημένος Ιρλανδός συγγραφέας, ο Τσάρλι Τάιναν, επιστρέφει στη γενέτειρά του για την κηδεία του θετού πατέρα του. Ξεκαθαρίζοντας τα πράγματα στο σπίτι, ανακαλεί στη μνήμη του την πατρική φιγούρα, τον κηπουρό Ντα, και καταφέρνει στο εδώ και τώρα να έχει μια συζήτηση μαζί του την οποία δεν κατάφερε να κάνει όσο ζούσε.

Μια επιστροφή στις αναμνήσεις της παιδικής και εφηβικής ηλικίας και στις συχνά ακανθώδεις σχέσεις πατέρα-γιου, εκεί όπου διασταυρώνονται δύο κόσμοι, της μνήμης και του παρόντος, με το κωμικό στοιχείο να εναλλάσσεται με το δραματικό, ο αυτοσαρκασμός με την ιλαρότητα, για να αναδειχθεί ό,τι απλό και ανθρώπινο.

Την τρυφερή ματιά του συγγραφέα μεταφέρει στη θεατρική σκηνή η σκηνοθέτις Μαρία Μανναρίδου-Καρσερά, έχοντας στο πλευρό της τον βραβευμένο ηθοποιό Κώστα Βήχα, στο ρόλο του Ντα, και μια ανανεωμένη ομάδα ερμηνευτών.

Μετάφραση
ΕΡΡΙΚΟΣ ΜΠΕΛΙΕΣ

Σκηνοθεσία
ΜΑΡΙΑ ΜΑΝΝΑΡΙΔΟΥ-ΚΑΡΣΕΡΑ

Δραματουργική επεξεργασία
ΜΑΡΙΑ ΜΑΝΝΑΡΙΔΟΥ-ΚΑΡΣΕΡΑ – ΦΩΤΗΣ ΦΩΤΙΟΥ

Σκηνικά-Κοστούμια
ΘΕΛΜΑ ΚΑΣΟΥΛΙΔΟΥ

Μουσική
ΑΝΤΩΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

Σχεδιασμός φωτισμών
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΜΑΣ

Βοηθός σκηνοθέτιδας
ΤΕΡΕΖΑ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Παίζουν
ΚΩΣΤΑΣ ΒΗΧΑΣ
ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ
ΗΛΙΑΝΑ ΚΑΚΚΟΥΡΑ
ΧΑΡΗΣ ΚΚΟΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΑΦΙΤΗΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΤΣΙΟΣ
ΒΑΛΑΝΤΩ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
ΕΛΕΝΑ ΧΡΙΣΤΟΦΗ

Παραστάσεις

Λευκωσία: Νέα Σκηνή
Από 15 Οκτωβρίου 2021

Το έργο διανύει τη διαδρομή από την άρνηση και την απόρριψη της αγάπης μέχρι τη συνειδητοποίηση και την αποδοχή της.

Το *Ντα* του Χιου Λέναρντ είναι ένα έργο για την αγάπη, για την αγάπη του Ντα και της Μάγκι για τον μονάκριβο υιοθετημένο γιο τους, τον Τσάρλι, ο οποίος ανακαλύπτει και συνειδητοποιεί αυτή την αγάπη όταν οι γονείς του έχουν φύγει πια απ' τη ζωή. Το έργο διανύει τη διαδρομή από την άρνηση και την απόρριψη της αγάπης μέχρι τη συνειδητοποίηση και την αποδοχή της. Από τη μία, είναι ένα συνηθισμένο θέμα, από την άλλη, όμως, έχει στο επίκεντρο τον άνθρωπο και τις διαπροσωπικές του σχέσεις, κάτι που μας αφορά όλους, αφού συχνά κι εμείς βρισκόμαστε στην ίδια θέση.

Η σκηνοθετική γραμμή ακολουθεί την πορεία του Τσάρλι, και στο τέλος οι δύο ευθείες, παράλληλες διαδρομές του ίδιου χαρακτήρα διασταυρώνονται και συναντιούνται, για να καταλήξει, ενήλικας πια, να αναγνωρίσει και να αποδεχτεί την αγάπη.

Έπειτα από έναν επιτυχημένο κύκλο παραστάσεων, είναι πολύ μεγάλη η ικανοποίηση και η χαρά των δημιουργών όταν η δουλειά τους έχει την ευκαιρία να παρουσιαστεί και πάλι ενώπιον του κοινού. Μέσα στις ιδιόμορφες και δύσκολες συνθήκες της πανδημίας, αυτό που μένει και αυτό που κρατώ είναι το πάθος και η αγάπη όλων των συντελεστών για δημιουργία. Επιστρέφοντας στην παράσταση με επιπλέον πρόβες, οι συνθήκες τελικά δεν είναι και τόσο διαφορετικές – ο Covid-19 συνεχίζει να υπάρχει στη ζωή μας, όπως εξακολουθεί να υπάρχει και το πάθος για δημιουργία. Η απουσία δύο αγαπημένων ηθοποιών λόγω ανειλημμένων υποχρεώσεών τους –τους οποίους, με την ευκαιρία αυτή, ευχαριστώ από καρδιάς για την τόσο όμορφη συνεργασία μας– μας έδωσε την ευκαιρία να επισκεφτούμε ξανά τους ρόλους της κυρίας Πρυν και του κυρίου Ντραμ μέσα από τον ερμηνευτικό φακό της Ηλιάνας Κάκκουρα και του Χάρη Κκολού, δίνοντάς τους μία επιπλέον διάσταση που ανακαλύψαμε όλοι μαζί στις πρόβες.

Το *Ντα*, παρόλο που είναι ένα έργο σκληρό, γεμάτο πόνο και θυμό, είναι συνάμα ένα έργο γλυκό, γραμμένο με ευαισθησία και τρυφερότητα, για τα χαμένα χρόνια της αγάπης. Για τον Τσάρλι, η μνήμη έχει θεραπευτικές ιδιότητες: είναι η κινητήριος δύναμη που αναπαράγει τις αναμνήσεις που γεννιούνται στο μυαλό του καθώς γράφει το έργο, και οι οποίες κρατά ζωντανούς τους γονείς του. Η μνήμη είναι το αντιστάθμισμα στον χαμένο χρόνο· και είναι αυτό που μας κρατά σε επικοινωνία με τους δικούς μας ανθρώπους.

Σε ένα άλλο επίπεδο, το *Ντα* είναι ένα έργο-κατάθεση για το ίδιο το γράψιμο, την ίδια τη διαδικασία της γραφής, μέσα στην οποία βρίσκεται ο συγγραφέας. Φανερώνει τους μηχανισμούς με τους οποίους λειτουργεί το μυαλό του δημιουργώντας. Όμως δεν παύει να είναι μια κωμωδία, όπως περιγράφει το έργο ο ίδιος ο συγγραφέας, με πολύ χιούμορ και μεγάλες δόσεις αυτοσαρκασμού από τον ήρωά του.

Ελπίζω οι θεατές που θα δουν το *Ντα* για πρώτη φορά να το απολαύσουν, γιατί, παρά τη γλυκόπικρη επίγευση που αφήνει, είναι, αναμφισβήτητα, ένα έργο αισιόδοξο. Αντιλαμβανόμαστε ότι την αγάπη για τους γονείς μας θα την κουβαλάμε πάντα μαζί μας, ό,τι κι αν γίνει. Όπως ελπίζω και οι θεατές που θα δουν την παράσταση για δεύτερη φορά να διακρίνουν καινούργιες πτυχές του έργου, αφού οι ερμηνείες των δύο νέων συνεργατών μας στην παραγωγή θα αποτελέσουν πηγή νέων ανακαλύψεων.

Εύχομαι σε όλους καλή θέαση και καλό θεατρικό χειμώνα.

Ό,τι έγινε έγινε...

**Εγώ σου δίνω
το χέρι μου,**

**δώσ' μου κι εσύ
το δικό σου.**

Μακρυκωσταίοι και Κοντογιώργηδες

των **Αλέκου Σακελλάριου και Χρήστου Γιαννακόπουλου**

Η δεύτερη παραγωγή της Σκηνής ΕΚΤΟΣ ΕΔΡΑΣ του ΘΟΚ *Μακρυκωσταίοι και Κοντογιώργηδες*, του αξεπέραστου συγγραφικού δίδυμου της ελληνικής κωμωδίας Αλέκου Σακελλάριου και Χρήστου Γιαννακόπουλου, ανοίγει την εαρινή θεατρική περίοδο και ταξιδεύει σε όλο το νησί, από δήμο σε δήμο και από κοινότητα σε κοινότητα, για να σκορπίσει ευθυμία και να χαρίσει άφθονο γέλιο στους θεατές που θα την παρακολουθήσουν.

Μια παλιά οικογενειακή βεντέτα στοιχειώνει τις ζωές δύο απλών ανθρώπων που δεν γνωρίζονται μεταξύ τους, του Στέλιου Κοντογιώργη και του Θωμά Μακρυκώστα. Το μίσος αναζωπυρώνεται και οι δύο ήρωες δέχονται οικογενειακές πιέσεις για να αναλάβουν το χρέος της αντεκδίκησης. Διασταυρώνονται κατά τύχη σε ένα ξενοδοχείο στην Αθήνα, κι έτσι η αόρατη διαμάχη γίνεται ορατή. Θα καταφέρουν να βγουν αλώβητοι από αυτό το ξέφρενο αλληλοκυνηγικό και να γράψουν στο χιόνι την παλιά έχθρα; Ποιος θα παραβγεί τον άλλο σε αυτή τη σπαρταριστή κούρσα;

Η κωμωδία *Μακρυκωσταίοι και Κοντογιώργηδες*, γραμμένη το 1959, γνώρισε τεράστια καλλιτεχνική και εμπορική επιτυχία χάρη στην κινηματογραφική μεταφορά της, ο απόηχος της οποίας είναι έντονος ακόμα και σήμερα.

Ο σκηνοθέτης Παναγιώτης Λάρκου, χάρη στη γνήσια κωμική του φλέβα και το οξυμμένο καλλιτεχνικό του ένστικτο, καταπιάνεται με μια καλοκουρδισμένη φάρσα γύρω από ένα τραγικό και ολέθριο έθιμο μέσα από τις διακωμωδίες προσώπων, τις ανατροπές και τα σπιρτόζικα αστεία του έργου.

Σκηνοθεσία
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΡΚΟΥ

Διανομή και συντελεστές σε εξέλιξη

Παραστάσεις

Από 6 Μαΐου 2022

Αυτοί οι δύο, άγνωστοι μεταξύ τους άνθρωποι, που θα μπορούσαν να ζήσουν ο ένας δίπλα στον άλλο μια χαρά, κυνηγιούνται και ρισκάρουν να πεθάνουν για τις αμαρτίες μιας γενιάς που προηγήθηκε.

Μακρυκωσταίοι και Κοντογιώργηδες

Παναγιώτης Λάρκου

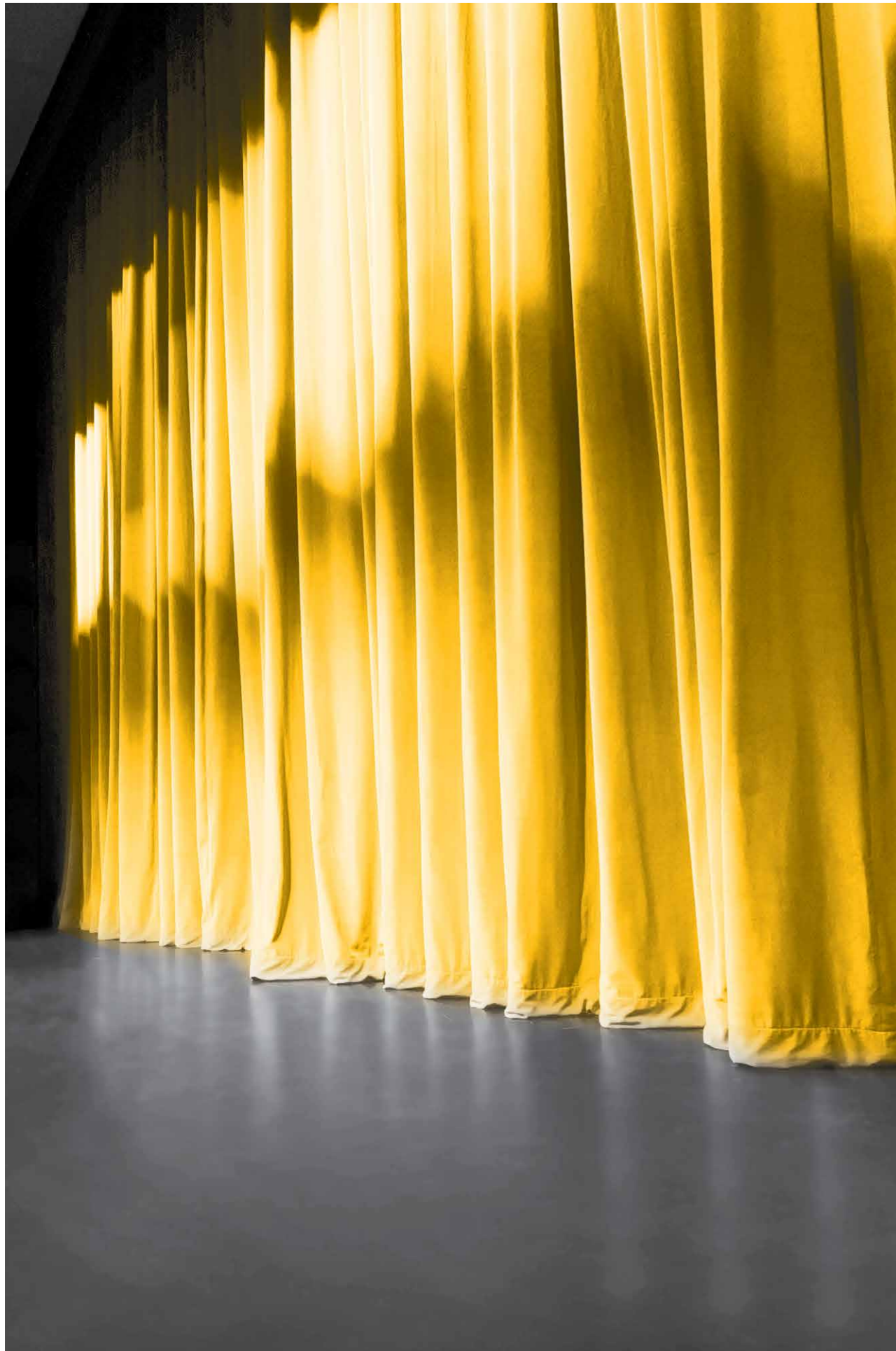
Είναι κάποια έργα που λειτουργούν ως επιταχυντές μνήμης. Και σε εκτοξεύουν καρφί πίσω στο συναίσθημα της ηλικίας που είχες την πρώτη φορά που τα είδες. Κάτι σαν το παγωτό γρανίτα τριαντάφυλλο, ας πούμε. Ένας από τους βασικούς λόγους που σου αρέσει είναι γιατί σου άρεσε πολύ ο εαυτός σου τότε που το πρωτοέφαγες. Ήταν πολύ ωραία και απλή η ζωή τότε που με τη στολή του σχολείου πάνω στο ποδήλατο έπαιρνες στο κατόπι το βανάκι του παγωτατζή. Μεταξύ μας, δεν ήταν, αλλά τότε δεν το ήξερες. Είναι κι αυτό ένα από τα παιχνίδια της μνήμης. Τα συναισθήματα από το παρελθόν έχουν την τάση να λειτουργούν μονόδρομα, χωρίς να επηρεάζονται από την τωρινή γνώση. Το ηλιοβασίλεμα της Κυριακής πάντοτε θα σου προκαλεί μελαγχολία, κι ας μην πρέπει πια τη Δευτέρα να πας σχολείο. Ας είναι.

Το *Μακρυκωσταίοι και Κοντογιώργηδες* ανήκει σε αυτή την κατηγορία. Κι αν ένα έργο ξυπνάει μνήμες, αν ένα έργο σε κάνει να γελάς, αν το προδιαγεγραμμένο happy end σου προκαλεί μια αίσθηση ασφάλειας, αν η διαδικασία της θέασης σου ψιθυρίζει γλυκά «Μην ανησυχείς, η γη γυρίζει», τότε δεν χρειάζεσαι κι άλλες αφορμές για να ασχοληθείς με το ανέβασμά του.

Και μετά αρχίζουν τα προβλήματα. Το διαβάζεις δεύτερη φορά και αντιλαμβάνεσαι πως η ευθύνη δεν περιορίζεται στο να ανασκευάσεις το υλικό. Δεν είναι –και δεν θα πρέπει να είναι– αρκετό να αντιγράψεις το υλικό. Στη σκηνή πρέπει να σπρώξεις τον ηθοποιό να κατασκευάσει από την αρχή τον Στέλιο και τον Θωμά. Όχι να μιμηθεί τον Ηλιόπουλο και τον Χατζηχρήστο. Πρέπει να πάρεις τη συνταγή του παγωτού και να φτιάξεις ένα καινούργιο. Με νέα υλικά. Πρέπει να δώσεις την ευκαιρία σε αυτόν που δεν το έχει ξαναδεί να δημιουργήσει τη δική του, προσωπική μνήμη.

Και μετά το διαβάζεις τρίτη φορά και σου σκάει σαν βόμβα στο κεφάλι. Αυτοί οι δύο, άγνωστοι μεταξύ τους άνθρωποι, που θα μπορούσαν να ζήσουν ο ένας δίπλα στον άλλο μια χαρά, κυνηγιούνται και ρισκάρουν να πεθάνουν για τις αμαρτίες μιας γενιάς που προηγήθηκε. Τους φορτώνεται το βάρος να ζήσουν με ένα πρόβλημα που δεν δημιούργησαν. Η παλιά γενιά τους διδάσκει το μίσος και τη βία, τους βάζει τα πιστόλια στα χέρια και τους λέει «Σφαχτείτε!». Γιατί έτσι πρέπει. Γιατί ο άλλος είναι κακός. Γονιδιακά. Κι αυτοί, με στην αθωότητά τους, αντιστέκονται. Και στο τέλος αποχωρούν από τη σκηνή αγκαλιά.

Κοίτα να δεις κάτι πράγματα. Κοίτα να δεις που, αν έχεις τα φίλτρα της σκέψης σου ανοικτά, ένα έργο τού χτες μπορεί να σου διδάξει έναν-δυο τρόπους να διαβάσεις το σήμερα.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Αντιγόνη Παπαφιλιππου

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Φλωρεντία Σάββα

ΜΕΛΗ

Ξενακης Κυριακίδης
Γιώργος Λοΐζου
Έλενα Μεγαλέμου-Τριανταφυλλίδη
Χριστίνα Μυλωνά-Παρπαρίνου
Ευανθία Σάββα
Θεοδώρα Σάββα
Χρυσάιμη Ψηλογένη

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Σάββας Κυριακίδης

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ, ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ

Λογιστής
Σάββας Χαραλάμπους

Ροδούλα Φιλίππου
Φωτεινή Κουρσάρη
Αθηνά Χατζηιωακείμ
Αντρη Χατζηπαπαναγιώτου

ΤΜΗΜΑ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Υπεύθυνη Λειτουργός
Μαρίνα Μαλένη

Νίκη Μουρουζή

ΤΜΗΜΑ ΕΚΔΟΣΕΩΝ/ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Υπεύθυνη Λειτουργός
Μαρία Ευσταθίου

Ανδρην Διαμαντίδου

ΤΜΗΜΑ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΕΙΩΝ

Υπεύθυνη Λειτουργός
Μάγδα Μακάρ

ΘΕΑΤΡΟΛΟΓΟΣ

Κυριακή Αργυρού

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Θέμις Σώζου
Μαρία Σταφυλάρη-Κυριάκου

Ιδιαίτερα Διευθυντή
Ειρήνη Αναστασίου

ΤΑΜΕΙΟ

Γεωργία Κωνσταντίνου
Κωνσταντίνα Σάββα

ΑΠΟΘΗΚΕΣ

Φώτης Μύθιλλος
Μαρία Σαράντη

ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΚΤΙΡΙΟΥ

Κωνσταντίνος Κωνσταντίνου

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

Πέτρος Κουλέρμος

ΒΟΗΘΗΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

Ελένη Ζαφείρη
Έλενα Ανδρέου-Σεβαστίδου
Χριστίνα Φιλίππου
Ηλιάνα Φλωρίδου

ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

Υπεύθυνος Εργαστηρίου
Κατασκευής Σκηνικών
Ιωάννης Χριστοδούλου

Ανώτερος Τεχνικός
Πέτρος Λουκά

Μηχανικοί Σκηνής
Μάριος Καραγωγιάς
Λύσανδρος Λυσάνδρου
Δώρα Τσολάκης

Χριστάκης Παναγή
Μιχάλης Σταύρου
Μενέλαος Μενελάου
Αντρέας Αντρέου

ΤΜΗΜΑ ΣΚΗΝΩΝ

Διευθυντής Σκηνής
Αχιλλέας Αχιλλέως

Βοηθός Διευθυντής Σκηνής
Κυριάκος Σάββα

Βοηθοί Σκηνής / Υπεύθυνοι
Δοκιμής και Παράστασης
Μαρία Χαραλάμπους
Κώστας Μενόικου
Χάρης Ιωάννου

ΤΜΗΜΑ ΦΩΤΙΣΜΟΥ

Ανώτερος Φωτιστής
Γεώργιος Κουκουμάς

Σταύρος Ευλαμπίου
Σταύρος Τάρταρης

ΤΜΗΜΑ ΗΧΟΥ

Γιώργος Χριστοφή
Στράτος Σταμάτης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΣ

Σπύρος Ιωαννίδης

ΑΜΠΙΓΕΣ

Μηλίτσα Βίκτωρος
Μαρία Χαραλάμπους

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΡΑΠΤΙΚΗΣ

Κωνσταντία Γερολεμίδου
Άννα Κύζα

ΘΥΡΩΡΟΙ/ΤΑΞΙΘΕΣΙΑ

Υπεύθυνη Υποδοχής
Φαίη Αρότη

Θέμις Νικολάου
Στέλλα Ανδρέου-Χριστοδούλου
Ρίτα Αχιλλέως
Χριστίνα Κάσια
Λούης Κόνιαλης
Μάριος Κόνιαλης
Κατερίνα Φαρμακίδου
Κωνσταντίνα Χαραλαμπίδου
Αντρη Σκουφαρίδου
Ραφαέλλα Νεοφύτου
Αργυρή Ηλία
Παναγιώτα Αντωνίου

Γενικές Πληροφορίες

ΘΕΑΤΡΟ ΘΟΚ

Κεντρική Σκηνή
Νέα Σκηνή
Σκηνή 018
Ταμείο

Γρηγόρη Αυξεντίου 9
1096 Λευκωσία

Γραφεία:
22864300

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ

ΠΑΡΑΓΩΓΕΣ ΘΟΚ

€12 / €6*

* Μειωμένο εισιτήριο ισχύει για:
τη Σκηνή 018 (παιδιά και γονείς),
ανέργους, συνταξιούχους, πολύτεκνους
με την επίδειξη του αντίστοιχου
αποδεικτικού εγγράφου, άτομα κάτω
των 25 ετών με την επίδειξη πολιτικής
ταυτότητας

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ / ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ

Λευκωσία: Ταμείο Θεάτρου ΘΟΚ, τηλ. 77772717
(Τρίτη-Σάββατο 10:00-13:30 & 16:00-18:00),
και ηλεκτρονικά στη σελίδα www.thoc.org.cy

- Δεν υπάρχει δυνατότητα τηλεφωνικής προκράτησης θέσεων.
- Οι θεατές παρακαλούνται να προσέρχονται στο θέατρο 45 λεπτά πριν από την έναρξη κάθε παράστασης.
- Τηρούνται όλα τα υγειονομικά πρωτόκολλα, σύμφωνα με τα σχετικά διατάγματα του Υπουργείου Υγείας.

ΘΕΑΤΡΟ ΑΠΟΘΗΚΕΣ

Κάμπου 29
2030 Στρόβολος, Λευκωσία

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΘΟΚ

€50 1 άτομο
€75 2 άτομα

Ισχύουν για όλες τις παραγωγές του
ΘΟΚ πλην της Σκηνής 018.

